

af ikkemistænkte, så vil vi da grundigt overveje, hvad vores stilling skal være.

Det undrer os bare, hvis ikke engang Politimesterforeningen er i stand til at se, at der skulle være et sådant behov – det er jo dem, der til daglig står med behovet for at foretage observationer – at behovet så skulle være så påtrængende, så det er nødvendigt, at vi gennemfører det, oven i købet uden at der er nogen som helst dokumentation for behovet.

Det undrer mig, hvis behovet er så stort, at man så ikke har været i stand til at komme med bare ét eksempel i lovforslagets bemærkninger.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke for den store støtte, der er fra et bredt flertal her i Folketinget i behandlingen af det her lovforslag.

Som mange ordførere har været inde på, drejer det sig om at gennemføre en rådsafgørelse, der har to væsentlige elementer.

For det første at der gives tilladelse til, at man kan foretage en grænseoverskridende observation af andre end en mistænkt, men i disse tilfælde kræver det, at det pågældende andet medlemsland har givet en konkret tilladelse til det.

Der har været nogen diskussion her i eftermiddag, om der overhovedet er nogle eksempler på det her. Er det her ikke bare sådan noget fortænkt noget, en udvidelse, som er fuldstændig unødvendig?

Der er tale om sager, hvor det ikke har været muligt for myndighederne i andre lande at kunne foretage den nødvendige grænseoverskridende observation, fordi det ikke var den mistænkte selv, men – det er et af de tilfælde, som jeg i hvert fald kender til – den mistænkte kone, som man ønskede at observere.

I det konkrete tilfælde gjaldt det en mafia-boss, man meget gerne ville have fingrene i, og hvor man vidste, at observation af konen meget sikkert ville føre til, at man kunne finde hans skjulested. Men man havde altså ikke mulighed for at foretage observation af den pågældende person, og det var det, der afstedkom diskussionen, som nu har medført, at der er kommet en rådsafgørelse på området.

Men jeg kunne sagtens forestille mig masser af andre tilfælde, hvor der ville være god fornuft i at give tilladelse til en grænseoverskridende observation.

Et af de eksempler, man sagtens kunne forestille sig, er den intetanende lastbilchauffør, der får smidt kassevis af narko ind i sin lastbil, uden

at personen selv er opmærksom på det. Der ønsker politiet så i det land, hvor det er blevet lastet på, at forfølge lastbilen, også selv om den overskrider en grænse; man kan se, at den er på vej derop, derfor retter man en konkret henvendelse f.eks. til rigspolitiet i Danmark.

Så er der nogle, der vil spørge: Jamen hvis det er sådan, at man ved, at den er på vej til Danmark, hvorfor overlader man det så ikke bare til de danske myndigheder at overtage observationen, når lastbilen ankommer til grænsen?

Til det er der jo at sige, at der er tilfælde, hvor de mennesker, der er involveret, f.eks. i denne her narkohandel, måske ikke er nogle personer, som er så godt kendt af dansk politi, som f.eks. af tysk politi. Der ville det egentligt give god mening, at den grænseoverskridende observation fortsatte, sådan at man, om jeg så må sige, ikke skal til at klæde to forskellige politistyrker på rent teknisk og analytisk med hensyn til, hvad det er for nogle personer, man observerer.

Med andre ord kan det give god mening at bruge den erfaring, bl.a. om de mennesker, man har mistanke om begår forbrydelser, også i det operative arbejde.

Derfor mener jeg også, at man sagtens kan forestille sig masser af andre eksempler, hvor der kan være fornuft i, at man kan foretage en grænseoverskridende observation af andre end den mistænkte.

Den anden del af rådsafgørelsen handler om, at vi udvider listen til i særlig hastende tilfælde at kunne fortsætte observationen af en mistænkt person, hvor der ikke er mulighed for at anmode om at få konkret tilladelse.

De emner, som opremses, er strafferetlig efterforskning i sager bl.a. om forfalskning af betalingsmidler, bedrageri begået af organiserede bander, organiseret menneskesmugling. Jeg tror også, at fru Anne Baastrup i sit ordførerindlæg var inde på et spørgsmål desangående.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at der bliver denne her mulighed for at foretage en grænseoverskridende observation. Jeg vil gerne over for fru Anne Baastrup understrege, at det, der jo først og fremmest er hovedpointen, er, at vi får fat i kraven på den person, der står bag den organiserede menneskesmugling eller menneskehandel. Vi kender eksemplet fra Dover, men vi kender også masser af eksempler på folk, der tjener på menneskehandel, handel med unge kvinder, der kommer til Danmark eller andre lande, og hvor det jo er helt afgørende, at vi får